

Slatina - Mănăstirea Klisurski

Descriere

Mănăstirea Măinești

Descriere

Prima biserică a fost ctitorită din lemn de ispravnicul Matei Bârzeanu, în anii 1742-1743. În 1745, sfântul lăcaș a fost închinat de ctitor Episcopiei Râmnicului. În 1805, chir Popa Nicolae postelnicul, Ioanichie Preda și postelnicul Nicolae Măinescu au început construirea unei biserici din cărămidă și piatră, finalizată la 29 septembrie 1809. Pictată în anii 1810-1812, biserica a primit inițial hramul „Sfântul Ierarh Nicolae”. Aici s-au călugărit unii dintre haiducii lui Iancu Jianu, după ce acesta s-a lăsat de haiducie în 1818. Din acest motiv, în folclorul local, schitul a rămas cunoscut sub numele de „Schitul Haiducilor”. După secularizarea averilor mănăstirești, a devenit biserică de mir, iar în 1926, a fost închisă. După unele reparații efectuate în perioada 1930-1940, biserica a fost redeschisă în 1941. În 1979, s-au efectuat lucrări temeinice de renovare. De remarcat că în portretele ctitorilor se observă costumele de epocă cu elemente specifice portului popular românesc. În 1996, așezământul monahal a fost redeschis ca mănăstire de călugărițe.

Harta

Mănăstirea Călui

Descriere

Numit în vechime și Cepturoaia, așezământul a fost ridicat în 1515, în timpul domnitorului Neagoe Basarab (1512-1521), primii ctitori fiind Vlad banul (bunicul celor trei frați Buzești), Dumitru pârcălabul și Balica spătarul. Lucrările au fost terminate abia în 1588, prin strădaniile fraților Buzești (Radu, Preda și Stroe). În 1594, au fost finalizate chiliile și clopotnița, în 1600, a fost pictată biserica (de Mihnea zugravul) și în 1610, a fost adăugat un pridvor (ruinat în 1859). Mănăstirea Călui a fost folosită de-a lungul veacurilor și ca necropolă a familiei Buzești: Preda Buzescu, mare ban în Craiova, înhumat în decembrie 1608, Stanca – jupânița lui Radu Buzescu, înmormântată în februarie 1590, și Radu Buzescu – mare clucer, înhumat în ianuarie 1610. Închinată Sfântului Mormânt de la Ierusalim, mănăstirea a avut de suferit din cauza nepăsării călugărilor greci. În 1821, a fost incendiată de turci și în 1823, au fost aduși călugări români. În timpul egumenului Chiriac Râmniceanu (1823-1828) s-au executat mai multe lucrări de consolidare a sfântului lăcaș. În 1834, biserica a fost repictată de postelnicul Barbu Coșoveanu zugravul. În 1856, a ajuns din nou în stare de ruină, astfel că în anii 1859-1861, au fost efectuate alte lucrări de consolidare. După secularizarea averilor mănăstirești, starea mănăstirii s-a agravat din nou. Între 1986 și 2006 s-au efectuat ample lucrări de restaurare și modernizare, fiind ridicate mai multe dependințe și o impunătoare biserică în stil tradițional, cu trei turle și pridvor deschis. Ctitoria Buzeștilor a fost inițial mănăstire de călugări, apoi de maici până în 1985-1986, când a redevenit mănăstire de călugări.

Harta

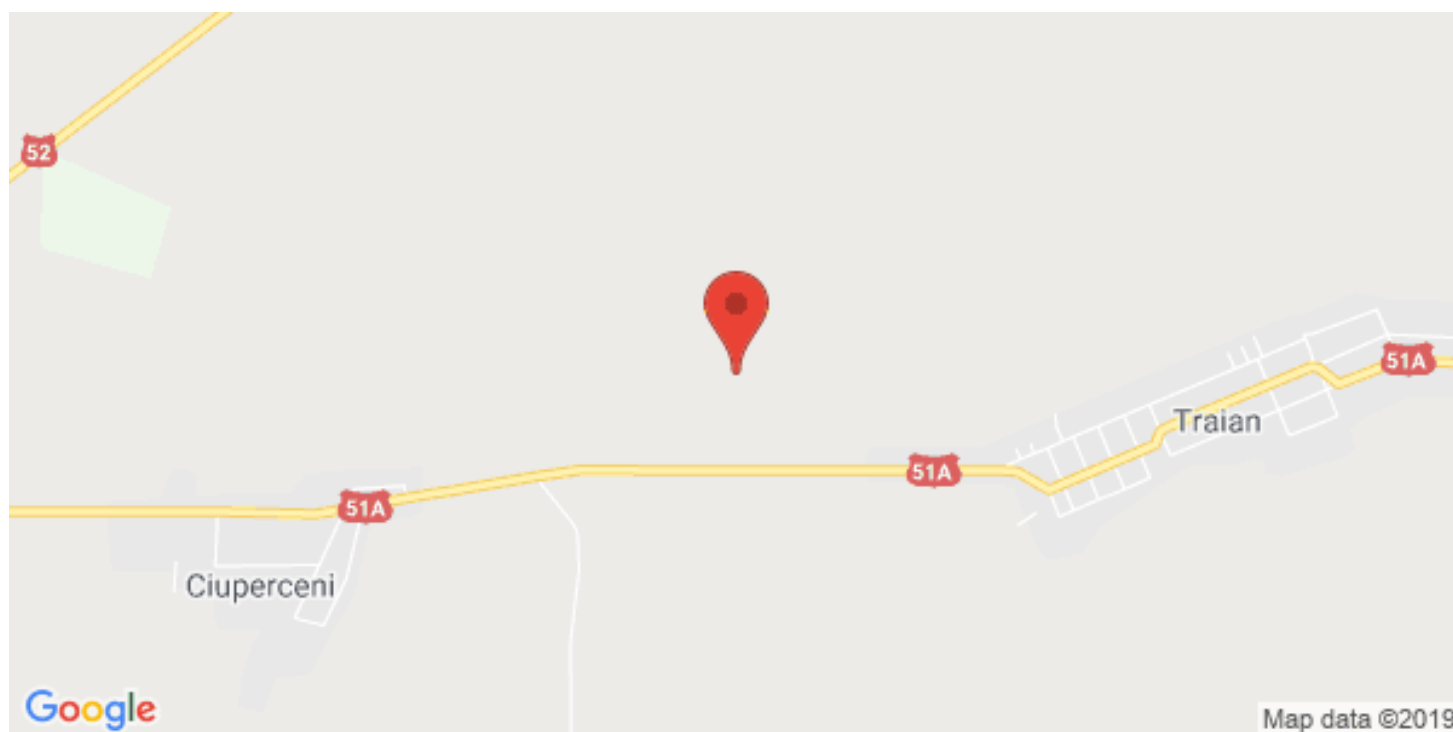
Mănăstirea Sfântul Dumitru Basarbov

Descriere

Această mănăstire se află aproape de orașul Ruse, în stâncile pitorești din jurul râului Rusenski Lom și este singura mănăstire rupestră în funcțiune. Este un monument al arhitecturii, culturii și pelerinajului din secolul al XIII-lea. Mănăstirea face parte din lanțul de mănăstiri rupestre aflate de-a lungul râului Rusenski Lom. În timpul celui de-al Doilea Țarat Bulgar, o mulțime de călugări, inspirați de credința în Dumnezeu și de dorința de a duce o viață cinstită și modestă, se refugiază și viețuiesc în mai multe mănăstiri rupestre. În secolul al XIV-lea, mănăstirea se află sub autoritatea voevodului Basarab I al Țării Românești, înrudit cu dinastia bulgară prin fiica sa Teodora, prima soție a țarului Ivan Asan (1331-1371). Potrivit legendelor, Basarab I a înființat această mănăstire, făcându-i numeroase danii. Mănăstirea poartă numele lui Dimitrie Basarabov, numit și Sf. Dimitrie cel Nou. Acesta a fost o personalitate istorică care s-a născut și a trăit în satul Basarabovo. În apropierea satului a descoperit această mănăstire rupestră, unde a dus o viață de sihastriu. Când și-a simțit sfârșitul aproape, s-a așezat pe malul râului Lom între două lespezi, creându-și propriul sicriu. Când l-au scos din ape, trupul lui era neatins și a fost înmormântat în biserica din sat, ridicată în locul casei natale, iar mai târziu rămășițele sale au fost mutate în această mănăstire. După primul război ruso-turc din 1774, moaștele Sf. Dimitrie Basarbov au fost mutate la București, al cărui ocrotitor este astăzi, prăznuit la 26 octombrie. Construcția este săpată în adâncimea stâncii, la intrare având o nișă în care a trăit Sf. Dimitrie Basarbov. Mănăstirea este renovată recent, având montate balustrade și trepte de acces, iar picturile murale au fost refăcute. În 2005, Patriarhia Română a donat o părticică din moaștele sfântului către mănăstire.

Harta

Biserica „Madona Dudu” sau „Maica Precesta”

Descriere

Biserica poartă acest nume datorită icoanei Sfintei Fecioare Maria, găsite în secolul al XVII-lea într-un dud, aflat chiar pe locul unde a fost ridicată. A fost construită (în stil brâncovenesc) între anii 1758-1760, pe locul unei vechi bisericuțe din lemn (ce data din 1700), de către marele clucer Constantin Fotescu și tăbăcarul Hagi Ion Gheorghe. Înzestrată de ctitori cu mai multe moșii și prăvălii, biserica a adăpostit în chiliile sale primul spital de alienați mintal din regiune. În 1841, a fost demolată (după cutremurul din 1838 se ruinase complet), iar între 1842-1844, a fost refăcută în stilul barocului austriac de către un arhitect vienez, adus de boierul Iordache Otetelișanu. Devenit neîncăpător, sfântul locaș a fost dărâmat în 1913, în locul său fiind ridicată actuala biserică, zidită în stil neo-bizantin după planurile arhitecților Ion Trojănescu (Traianescu) și Sterie Becu (sfințită în 1942). Este unul dintre locașurile religioase însemnate ale Craiovei și a avut un important rol cultural și filantropic de-a lungul timpului. Din 1992, este catedrală episcopală.

Harta

Biserica Sfântul Nicolae

Descriere

Biserica face parte dintr-un complex eparhial, alături de Biserica Sf. Pantelimon, Catedrala din Vidin și Mausoleul Exarhului Antim. Prima biserică a fost construită în anul 1799, pe ruinele vechii clopotnițe, fiind o anexă a bisericii Sf. Pantelimon. Noua biserică a fost construită în cadrul unui alt proiect, în 1926. Este o bazilică cu trei nave încrucișate, cu absidă și pronaos, cu două galerii, la nord și la sud, și una spre vest. Din exterior, biserica este impresionantă, cu o cupolă mare, două turnuri situate simetric deasupra intrării centrale, precum și fațade frumoase, cu ferestre rotunde și boltite. În interiorul bisericii găsim o podea din mozaic extrem de frumoasă și un mozaic pe peretele sudic, reprezentându-l pe Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni, cel mai probabil lucrat la Berlin. Icoanele și minunatele picturi murale sunt realizate de maeștrii Școlii din Debar, Philip Filipov, Krastyu Yankov și Jeliaskov. Biserica a fost renovată în anul 2009. Aici au loc slujbe regulate la care participă mitropolitul Vidinului.

Harta

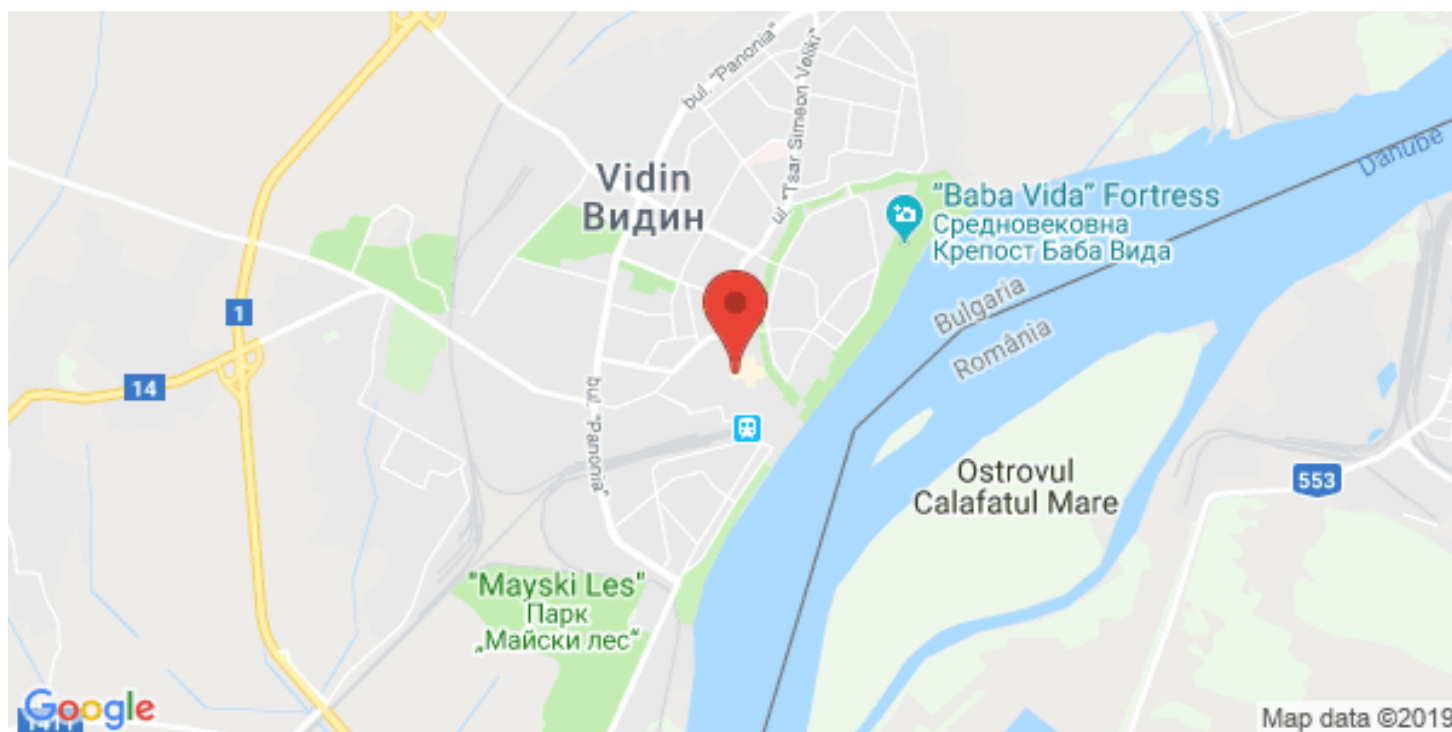
Catedrala Sfântul Dimitrie

Descriere

Catedrala Sf. Dumitru este cartea de vizită a Vidinului. Biserica este a doua ca mărime din Bulgaria și a treia ca înălțime, având 33 metri. Primul lăcaș a fost realizat pe o structură din lemn, care s-a prăbușit de-a lungul timpului, deci a fost necesară construcția unei noi biserici mari, ridicată în perioada 1885-1926. A fost o realizare a lui Antim, primul exarh bulgar, iar construcția s-a ridicat prin eforturile tuturor credincioșilor din oraș. Proiectul aparține unui maestru al școlii din Tryavna și unui arhitect italian. Este o bazilică cu trei nave, în formă de cruce, cu un spațiu mare interior. Pentru a ține evidența timpului, unul dintre clopote are un ceas construit în 1900. Spațiul interior al lăcașului este împărțit în trei planuri. Iconostasul este o lucrare artistică a Școlii Debar, prin faimoasa familie Philipovci, realizată în 1923. Biserica este frumos pictată de o echipă condusă de artistul Zhelyazkov, din școala rusă a lui Repin. Pe lângă icoanele sfinților bulgari, în sfântul lăcaș mai sunt reprezentați și mai mulți eroi naționali bulgari. Tabloul „Cadouri de la Țarul Petru (927-970) către Sf. Ioan de Rila” se întâlnește numai în această biserică.

Harta

Mănăstirea Sfântul Ioan Rilski din Chiprovtsi (Ciproviți)

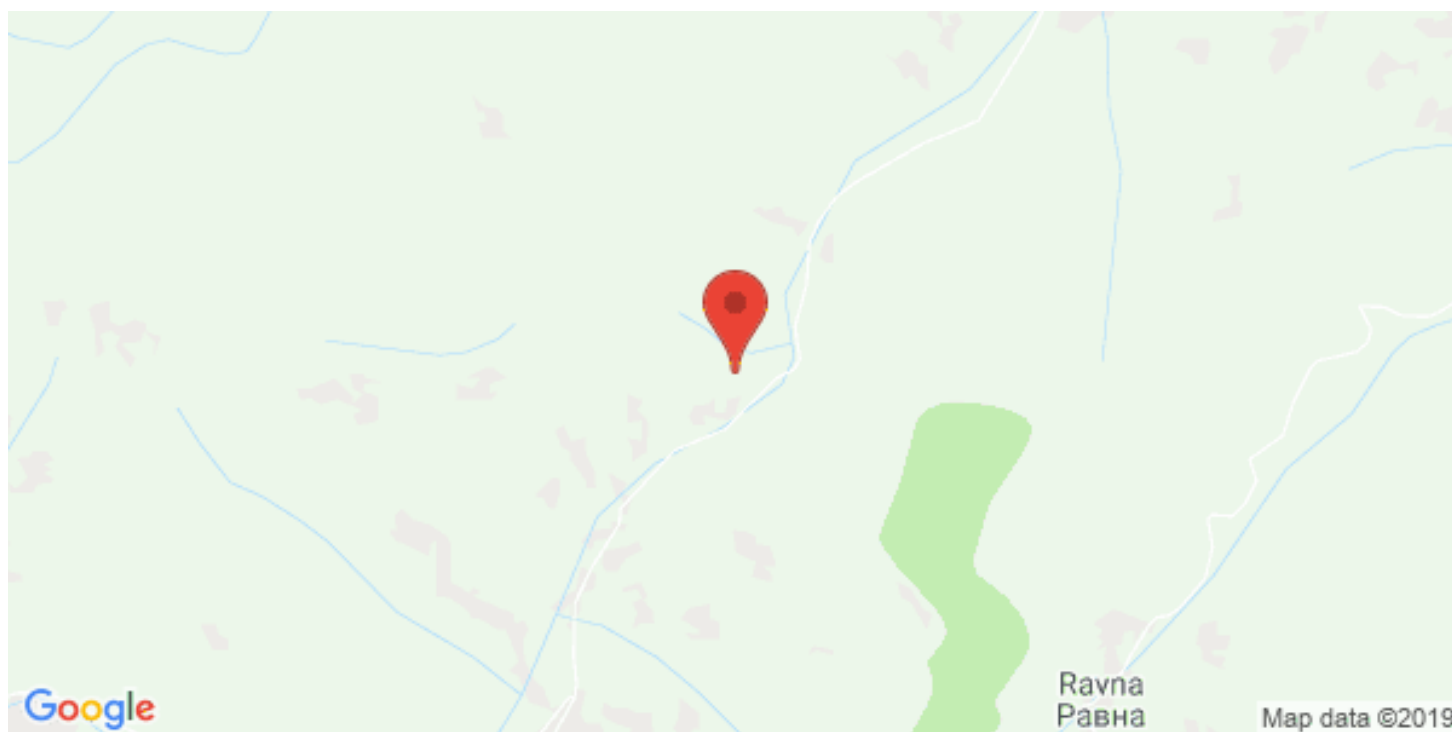
Descriere

Mănăstirea Ciprovți este una din cele mai vechi mănăstiri din Bulgaria, potrivit izvoarelor istorice, fiind numită Mănăstirea Jelezniț, datorită apropierii de localitatea cu același nume, de pe valea râului Ogosta. A fost înființată în secolul al X-lea și a jucat un rol important în mișcările revoluționare pentru eliberarea Bulgariei. De-a lungul secolelor, aici s-au format generații întregi de preoți, s-au scris și s-au copiat manuscrise și cărți religioase. Mănăstirea este legată de primele lupte împotriva turcilor asupritori, fiind loc de refugiu pentru toți țarii din al Al Doilea țarat Bulgar din secolul al XIV-lea. Aici au fost depuse moaștele Sfântului Ioan de Rila, atunci când au fost aduse din Ungaria. Existența mănăstirii este strâns legată și de istoria mai veche a regiunii, amintind de vremurile tracilor, romanilor și de epoca medievală. În secolele XVI-XVII, populația locală de ortodocși și catolici, grupată în jurul Mănăstirii Ciprovți, participă la luptele împotriva turcilor. Mănăstirea a fost martoră la șase războaie împotriva turcilor, servind ca loc de refugiu pentru haiduci. Din această cauză a fost incendiată de șase ori, dar a fost refăcută de fiecare dată, rămânând unul din cele mai solide repere ale credinței ortodoxe în secolele trecute. Mănăstirea are o bibliotecă foarte bogată cu cărți slavone și

manuscrise, fiind căutată de specialiștii în domeniu. Situat la poalele Balcanilor, complexul mănăstirii a fost reconstruit ultima dată în 1876, având o formă rectangulară. Ultima rezidire a bisericii s-a făcut în 1829, din piatră, în formă de navă cu o absidă, stil împrumutat de la arhitectura gotică. Alături de poarta centrală a complexului sunt situate două clădiri de locuințe cu două etaje, spațiul egumenului, un turn cu osuar și capelă și clopotnița, unde sunt înhumate moaștele unor luptători pentru libertate din nord-vestul Bulgariei. Deasupra se află sanctuarul Sf. Ioan de Rila. În trecut, în complex au existat grajduri și depozite. Fațada exterioară a bisericii este acoperită cu imagini și inscripții sculptate în piatră. Iconostasul este splendid, realizat de un meșter necunoscut, iar icoanele sunt pictate de Hristo Enceev din Koprivștița. În aripa vestică a mănăstirii se afla capela Sf. Anastasie Cel Mare, realizată în anul 1880, cu picturi murale reprezentând sfinți locali. În fiecare an, la praznicul hramului (19 octombrie) se face o mare agapă în cinstea Sf. Ioan de Rila. Întreaga mănăstire este restaurată, cu încălzire centrală și spații sanitare. Este monument cultural de importanță națională, înscris în lista celor 100 de monumente.

Harta

Mănăstirea Loupshanski

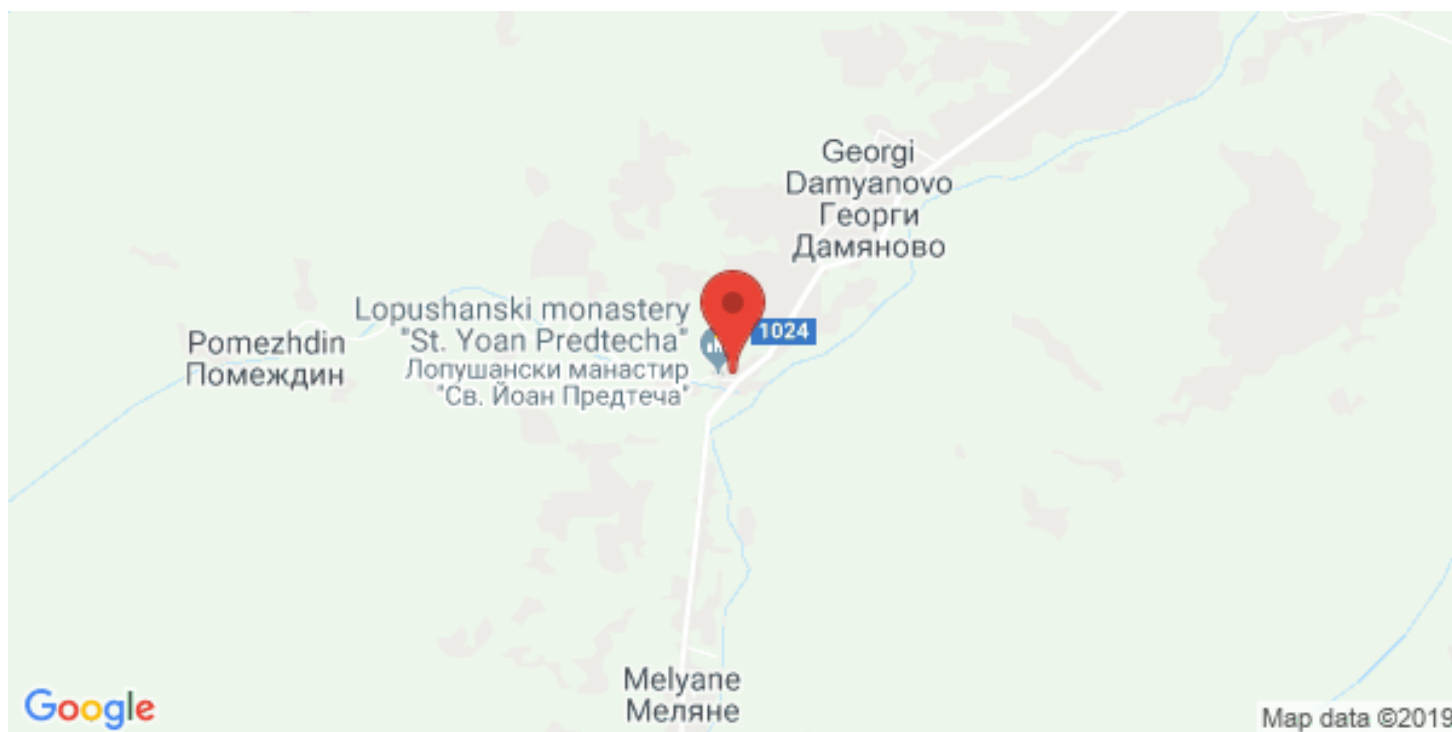
Descriere

Mănăstirea Loupshanski, cu hramul „Sf. Ioan Înainte-mergătorul”, este situată în partea de vest a munților Balcani, lângă râul Dalgopolska Ogosta. Clădirile actuale sunt ridicate peste o mănăstire mai veche din secolul al XIV-lea. Fiind deseori incendiată și devastată de turci, mănăstirea a fost mult timp nelocuită, de unde a căpătat și numele de Mănăstirea Pustie. În anul 1850, frații călugări Dionisie, Ghedeon și Gherasim încep reconstruirea mănăstirii. A fost deschisă și o școală mănăstirească, iar în biserică aveau loc întâlniri secrete între conducătorii regiunii, unul din conspiratori fiind chiar arhimandritul Dionisie, egumenul mănăstirii. Întregul complex mănăstiresc, cu biserica, clădirile de locuință și gospodărie, capela cu osuarul și cișmeaua, a fost realizat de meșterul Lilo de la Școala Slavine, care a vizitat de două ori Mănăstirea Rila în acest scop. Biserica mănăstirii a devenit astfel practic o copie a celei din Rila, fiind a treia ca mărime din țară, cu trei nave, trei abside, pseudo-bazilică, cu două capele laterale și ornamente în relief de piatră înfățișând ostași, animale, păsări. Biserica, mare și impunătoare, are în interior un iconostas, o realizare magnifică de artă sculptată a Școlii de la Samokov, precum și icoane splendide pictate de frații Stanislav și Nicola Dospevski, succesorii renumitului zugrav Zaharia Stoianov de la Samokov. Deosebit de impresionante sunt cele cu Iisus Hristos și Maica Domnului, făcute în 1863 de Stanislav

Dospevski. Mănăstirea este renumită pentru icoana Maicii Domnului Făcătoare de minuni, care a salvat și a vindecat mulți oameni, dar și pentru icoana cu armură a Maicii Domnului, găsită zidită într-un perete vechi. În curtea mănăstirii, în afară de minunata cișmea din 1856, ornamentată în relief, se află și biserica nouă, asemănătoare cu cea veche de origine romană din apropierea mănăstirii, precum și expoziția de icoane.

Harta

Mănăstirea Klisurski

Descriere

Sfântul lăcaș, situat pe dealul din centru complexului, are forma unei biserici cu trei nave, turlă crucifiată, cu trei abside, o cupolă cu un tambur de opt ziduri în mijloc, pronaos exterior și două clopotnițe la nord și la sud. Iconostasul splendid este opera meșterului Stoiceo Fandakov din Samocov. Din secolul al X-lea până astăzi, mănăstirea a avut rolul unui adevărat centru spiritual în regiune. În mod repetat, aceasta a fost incendiată, jefuită, distrusă și din nou reconstruită de localnici. În epoca modernă, abia în 1867, Ilia Stoyanov din satul Draganița, în urma unei viziuni cu Sf. Nicolae, începe restaurarea sfântului lăcaș, reușind să implice și populația locală în această muncă. Succesorul acestuia, Alexandar Damianov din Bercovița, devenit mai târziu egumenul Antim, fiind fiul unui om avut, își dedică viața și averea personală pentru dezvoltarea mănăstirii, astfel încât din 1887 și până în 1890, se realizează construcția bisericii. Sprijinit de populația ortodoxă din împrejurimi, reușește să cumpere un număr mare de terenuri pentru mănăstire. Egumenul Antim moare la vârsta de 95 de ani, după ce a petrecut 55 de ani în această mănăstire. În 1891, talentatul pictor Nikola Obrazopisov (1828-1925), cunoscător al tradițiilor din Muntele Athos, este chemat să zugrăvească noile icoane donate de ctitori. Între 1936-1937, urmașul pictorului rus Repin, Gospodin Jeliaskov, fiica sa Olga și ginerele lui, prof. Gherghi Bogdanov, zugrăvesc din nou lăcașul.

Ulterior, arhimandritul Antep, protosinghelul actual al Mitropoliei din Vidin, începe ample lucrări la infrastructura complexului mănăstiresc. Vizitatorii pot afla istoria mănăstirii vizitând muzeul bisericii, care conține exponate valoroase, fotografii, documente, vase bisericești, cărți de slujit și icoane. Aici se pot vedea, de asemenea, odăjdiile și obiectele primului exarh bulgar și mitropolit al Vidinului, Antim, precum și cele ale mitropolitului Vidinului, Dometian.

Harta

